

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2019 r. – Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal/ACER**(Sprawa T-684/19)**

(2019/C 406/47)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: G. Stanka, G. Szikla i J.M. Burai-Kovács, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Tytułem głównym:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 263 TFUE,
- stwierdzenie, że rozdział V rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459, (1) na którym opiera się zaskarżona decyzja, nie znajduje zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE.
- obciążenie kosztami strony pozwanej;

— pomocniczo:

- na wypadek, gdyby Sąd uznał, że nie należy stwierdzać braku zastosowania rozporządzenia 2017/459, na którym opiera się zaskarżona decyzja, stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji: i) po pierwsze, z powodu braku właściwości; ii) po drugie, z powodu poważnego naruszenia przepisów proceduralnych; iii) po trzecie, z powodu braku podstawy prawnej;
- obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest decyzja nr 5/2019 ACER z dnia 9 kwietnia 2019 r., utrzymana w mocy przez izbę odwoławczą ACER w dniu 6 sierpnia 2019 r.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że cały rozdział V rozporządzenia 2017/459, na którym opiera się zaskarżona decyzja, jest nieważne z powodu braku delegacji prawnej

Rozporządzenie 2017/459, na którym opiera się zaskarżona decyzja, zostało przyjęte w wykonaniu uprawnienia do dokonania harmonizacji prawnej oddelegowanego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009. ^(?)

Na podstawie delegacji udzielonej przez rozporządzenie nr 715/2009, Komisja była właściwa wyłącznie do utworzenia kodeksu sieci przy zastosowaniu istniejącej zdolności i zdolności przyrostowej sieci przesyłowych gazu, który definiowałby mechanizmy alokacji zdolności.

Z kolei rozdział V, wykraczając poza dziedzinę, jaką powinien regulować, nie określa neutralnych z punktu widzenia konkurencji ram prawnych dla zdolności przesyłowej gazu, lecz wychodząc poza zakres kodeksu sieci, szczegółowo reguluje kwestie w dziedzinie inwestycji związanych ze zdolnością przyrostową

2. Zarzut drugi oparty na tym, że upoważnienie ACER do przyjęcia indywidualnej decyzji o treści zawartej w zaskarżonej decyzji pozbawione jest ważności z powodu braku adekwatnej podstawy prawnej

ACER uzurpuje sobie w zaskarżonej decyzji uprawnienie dotyczące decyzji o wspomnianej treści, którego delegowanie na ACER naruszałoby przesłanki ustanowione przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach 9/56 (Meroni/Wysoka Władza) i C-270/12 (Zjednoczone Królestwo/Rada i Parlament) i byłoby sprzeczne z art. 114 TFUE. W związku z tym, zgodnie z art. 277 TFUE nie ma zastosowania ono do skarżącej w postępowaniu głównym.

3. Zarzut trzeci oparty na sprzeczności z prawem zaskarżonej decyzji z powodu braku kompetencji

Niezależnie od kwestii ważności z punktu widzenia prawa publicznego przyjętego przez Komisję rozporządzenia stanowiącego podstawę prawną decyzji ACER, wspomniana agencja nie była również uprawniona do przyjęcia zaskarżonej decyzji na podstawie przepisów prawnych wskazanych jako podstawa prawna jej decyzji ponieważ:

- i) na podstawie rozporządzenia 2017/459 może ona wykonywać jedynie i wyłącznie te uprawnienia decyzyjne, które zostały *expressis verbis* wymienione w art. 28 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, i
 - ii) na podstawie art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 ^(?) regulującego status ACER, obowiązującego w chwili przyjęcia zaskarżonej decyzji, ACER miał wyłącznie prawo do przyjęcia indywidualnej decyzji, która:
 - a) należałyby do zakresu kompetencji krajowych organów regulacyjnych;
 - b) odnosiłyby się do dostępu i bezpieczeństwa eksploatacyjnego.
4. Zarzut czwarty oparty na sprzeczności z prawem zaskarżonej decyzji z uwagi na istotne naruszenia proceduralne

Postępowanie przeprowadzone przez ACER naruszyło art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ nie wykonano obowiązku uzasadnienia ciężącego na tej agencji i nie spełniono przesłanek proceduralnych bezstronności i równości.

5. Zarzut piąty oparty sprzeczności z prawem zaskarżonej decyzji z powodu braku podstawy prawnej
6. Z uwagi na to, że ACER w ogóle nie zbadał co do istoty „wszelkiego szkodliwego wpływu na konkurencję lub na sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu związanego z przedmiotowymi projektami zdolności przyrostowej” zgodnie z art. 22 rozporządzenia 2017/459. Z materialnoprawnego punktu widzenia decyzji tej również nie można uznać za uzasadnioną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 984/2013 (Dz.U. 2017, L 72, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. U. 2009, L 211, s. 36, sprostowanie Dz.U. 2009, L 309, s. 871).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2009, L 211, s. 1).
